RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 106.389 van 6 mei 2002
in de zaak A. 96.701/IX-2543.

In zake : Pierre DELILEZ,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. DE SMET,
kantoor houdende te WAREGEM,
Westerlaan 37/01

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaten D. D'HOOGHE en I. VOS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51, bus 1.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Pierre DELILEZ op 23 oktober 2000 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het ministerieel besluit van 1 augustus 2000 houdende intrekking van het ministerieel besluit van 10 juli 2000 waarbij aan verzoeker ontslag wordt verleend uit zijn ambt van gerechtelijk afdelingsinspecteur bij het parket bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel;

Gelet op het arrest nr. 93.205 van 12 februari 2001 waarbij de schorsing wordt bevolen van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend op 19 maart 2001 door de verwerende partij;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door adjunct-auditeur H. COLIN;

Gelet op de beschikking van 7 augustus 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 8 maart 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 april 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DE SMET, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat I. VOS, die in eigen naam en loco advocaat D. D'HOOGHE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur H. COLIN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is gerechtelijk afdelingsinspecteur bij het parket bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, gedetacheerd bij de nationale brigade waar hij bedrijvig is in verband met de zogenaamde "Russische maffia".

1.2. Op 28 april 2000 zou lastens verzoeker een gerechtelijk onderzoek zijn geopend wegens corruptie.

1.3. Op 15 juni 2000 biedt verzoeker per 1 augustus 2000 zijn ontslag aan uit zijn functie van afdelingsinspecteur bij de gerechtelijke politie.

1.4. Op 22 juni 2000 verzoekt de minister van Justitie de procureur-generaal bij het hof van beroep te Brussel zijn advies hieromtrent zo spoedig mogelijk te willen meedelen.

1.5. Op 28 juni 2000 adviseert de procureur-generaal het verzoek tot ontslag van verzoeker gunstig.

1.6. Bij ministerieel besluit van 10 juli 2000 wordt aan verzoeker met ingang van 1 augustus 2000 ontslag verleend uit zijn ambt van gerechtelijk afdelingsinspecteur bij het parket bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel.

1.7. Op 28 juli 2000 verstuurt het kabinet van de minister van Justitie een nota naar de dienst personeel van de gerechtelijke politie met het verzoek het ontslag verleend aan verzoeker bij hoogdringendheid in te trekken, gelet op het feit dat uit persknipsels blijkt dat lastens betrokkene een gerechtelijk onderzoek werd geopend. Tevens wordt gevraagd een ontwerp van ministerieel besluit op te stellen tot schorsing in het belang van de dienst na desbetreffend het advies van de procureur-generaal te Brussel te hebben ingewonnen.

Bij de nota zijn twee krantenknipsels gevoegd, waarin sprake is van een corruptieonderzoek dat door de Brusselse onderzoeksrechter Anne GRUWEZ is gestart tegen een topspeurder bij de nationale brigade van de gerechtelijke politie die al jaren de onderzoeken coördineert tegen de Russische maffia, speurder die inmiddels ontslag nam.

1.8. Per zeer dringende fax van 1 augustus 2000 bevestigt de procureur-generaal, met verwijzing naar een telefonisch onderhoud van 31 juli 2000 met het kabinet van de minister van Justitie, dat hij het voorstel tot intrekking van het ontslag van verzoeker gunstig adviseert. Daarbij wordt medegedeeld dat verzoeker momenteel het voorwerp uitmaakt van een gerechtelijk onderzoek bij het parket te Brussel wegens corruptie, dat hij tot op heden evenwel door de geadieerde onderzoeksrechter nog niet in verdenking werd gesteld, en dat, indien de minister de mening is toegedaan dat verzoeker in het belang van de dienst voorlopig in zijn ambt moet worden geschorst of tijdelijk overgeplaatst naar een andere brigade, hij hieromtrent gunstig adviseert.

1.9. Bij ministerieel besluit van 1 augustus 2000 wordt het ministerieel besluit van 10 juli 2000 waarbij aan verzoeker ontslag werd verleend, ingetrokken.

Dat besluit is als volgt gemotiveerd :

> "Overwegende dat lastens de heer DELILEZ, voornoemd, een gerechtelijk onderzoek werd geopend, door het ambt van onderzoeksrechter GRUWEZ te Brussel, gekend onder dossier nr. 101/200, namelijk uit hoofde van corruptie;
>
> Overwegende dat het vrijwillige ontslag van de heer DELILEZ niet verenigbaar is met een eventuele rechtsvervolging op strafrechtelijk en disciplinair vlak, waarvan de eventuele gevolgen onverenigbaar zouden zijn met deze van een vrijwillig ontslag, meer in het bijzonder gelet op het feit dat op heden niet valt te voorzien of de tuchtsanctie van afzetting zal worden opgelegd;

Overwegende dat, in achtgenomen dat de heer DELILEZ het voorwerp uitmaakt van voornoemd gerechtelijk onderzoek, het ambt van de heer Procureur-generaal te Brussel zijn aanvankelijk gunstig advies herroept;".

Verzoeker tekent op 23 augustus 2000 voor kennisneming van dat besluit.

2.1.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel de schending van de rechtszekerheidsnorm aanvoert; dat hij dienaangaande betoogt dat een regelmatige administratieve rechtshandeling die rechten toekent, omwille van de rechtszekerheid niet kan worden ingetrokken, dat moet worden aangenomen dat het ingetrokken ministerieel besluit van 10 juli 2000 inderdaad een regelmatige administratieve rechtshandeling is die rechten toekent, vermits dat besluit niet alleen op een volledig correcte manier tot stand is gekomen na voorafgaand overleg op het niveau van de nationale brigade bij de gerechtelijke politie en het commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie, evenals na gunstig advies van de procureur-generaal te Brussel, maar daarenboven aan verzoeker bepaalde rechten toekent, waaronder de volledige vrijheid in doen en laten en van komen en gaan, en tevens verzoekers pensioenrechten vaststelt, rekening houdende met zijn loopbaan tot 1 augustus 2000, dat de overheid dan ook niet gerechtigd was dat besluit van 10 juli 2000 in te trekken, en dat hij noch voorafgaandelijk, noch nadien, op enigerlei wijze door een officiële instantie in opdracht van de procureur of de onderzoeksrechter is gehoord;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat, in tegenstelling tot een regelmatige administratieve rechtshandeling die rechten doet ontstaan, een onregelmatige administratieve rechtshandeling die rechten toekent daarentegen in beginsel, zij het onder bepaalde voorwaarden, wel kan worden ingetrokken, onder meer wanneer zij door bedrog is uitgelokt, dat in casu de beslissing van 10 juli 2000 waarbij aan verzoeker ontslag werd verleend onregelmatig is vermits ze aangetast is door bedrog, wijl verzoeker ontslag heeft genomen zonder de overheid ervan in kennis te stellen dat hij het voorwerp uitmaakt van een gerechtelijk onderzoek waarvan aangenomen moet worden dat het verband houdt met zijn functie, dat het opzet van verzoeker bedrieglijk is, vermits het kennelijk zijn bedoeling is om zich, door zijn vrijwillig ontslag, te onttrekken aan de tuchtprocedure en aan de gevolgen die hieraan verbonden zijn, bijvoorbeeld omdat hij, indien tot zijn afzetting besloten zou worden, het risico loopt om alsnog zijn pensioenrechten te verliezen, dat de overheid verzoeker op 10 juli 2000 nietsvermoedend ontslag verleende uit zijn ambt met ingang van 1 augustus 2000,

maar nadien vast diende te stellen dat tegen verzoeker een gerechtelijk onderzoek loopt, dat in die omstandigheden de minister van Justitie alsnog op 1 augustus 2000 tot onmiddellijke intrekking van het besluit van 10 juli 2000 kon besluiten, en dat de omstandigheid dat verzoeker in het kader van het gerechtelijk onderzoek dat tegen hem loopt niet gehoord zou zijn geworden geen afbreuk doet aan het rechtszekerheidsbeginsel, vermits de onderzoeksrechter in het kader van het gerechtelijk onderzoek in het geheel niet verplicht is om de verdachte in te lichten met betrekking tot het verloop van het onderzoek, en er geen wettelijke verplichting bestaat voor de onderzoeksrechter om de verdachte te ondervragen, behalve indien hij een bevel tot aanhouding wil afleveren of de verdachte in beschuldiging wil stellen;

2.1.3. Overwegende dat verzoeker repliceert dat de verwerende partij nergens betwist dat het ingetrokken besluit van 10 juli 2000 aan verzoeker rechten heeft toegekend, dat een beslissing die rechten toekent enkel ingetrokken kan worden als zij onregelmatig is, dat in casu de ingetrokken beslissing enkel onregelmatig zou kunnen zijn indien ze door bedrog was aangetast, maar dat er in casu geen sprake kan zijn van bedrieglijk opzet indien verzoeker op 15 juni 2000, zijnde de dag waarop hij zijn ontslag indiende, op de hoogte was van het bestaan van het gerechtelijk onderzoek, hetgeen hij formeel ontkent, dat het door de verwerende partij neergelegd administratief dossier geen enkel stuk bevat waaruit blijkt of minstens kan worden afgeleid dat verzoeker, op het ogenblik dat hij zijn ontslag indiende, ervan kennis had dat hij het voorwerp uitmaakte van een gerechtelijk onderzoek, en dat hij voldoende redenen had om zijn ontslag aan te bieden, redenen die door de verwerende partij nergens in twijfel worden getrokken;

2.2.1. Overwegende dat het ministerieel besluit van 10 juli 2000 aan verzoeker rechten heeft toegekend; dat administratieve rechtshandelingen welke rechten hebben doen ontstaan slechts kunnen worden ingetrokken indien zij door een onregelmatigheid zijn aangetast en dit - behoudens beroep bij de Raad van State - zolang de termijn van beroep bij de Raad van State niet verstreken is; dat zij buiten die termijn slechts uitzonderlijk kunnen worden ingetrokken, onder meer wanneer zij door bedrog zijn uitgelokt;

2.2.2. Overwegende dat blijkens de motivering van het bestreden intrekkingsbesluit de onregelmatigheid van de ingetrokken rechtshandeling geacht moet worden hierin gelegen te zijn dat tegen verzoeker een gerechtelijk onderzoek

aan de gang is en het vrijwillig ontslag eraan in de weg staat dat tegen verzoeker alsnog een tuchtvordering wordt ingesteld, uiteraard op grond van de feiten die aan de basis liggen van het strafonderzoek; dat volgens de verwerende partij het ontslagbesluit door bedrog was uitgelokt, meer bepaald doordat verzoeker van het bestaan van dat gerechtelijk onderzoek geen melding had gemaakt;

2.2.3. Overwegende dat het ministerieel besluit waardoor aan verzoeker ontslag uit zijn ambt werd verleend blijkbaar ingetrokken werd vóór het verstrijken van de termijn waarbinnen ertegen een beroep bij de Raad van State kon worden ingesteld; dat het in beginsel dus volstond dat dit besluit door een onregelmatigheid was aangetast opdat de minister het vermocht in te trekken; dat derhalve eerst de vraag rijst of louter het feit dat tegen verzoeker een strafonderzoek aan de gang was de onregelmatigheid van het ingetrokken besluit aantoont;

2.2.4. Overwegende dat wanneer tegen een ontslagnemende ambtenaar een gerechtelijk onderzoek aan de gang is, het de overheid die zulks weet voorzeker toekomt dat ontslag op die grond te weigeren; dat die handelwijze zelfs voor de hand ligt; dat echter niet zonder meer kan worden gesteld dat zij dat ontslag ook niet kan aanvaarden; dat zij immers uiteenlopende redenen kan hebben om dat wel te doen zoals, om ruchtbaarheid die haar eigen administratie in opspraak brengt te vermijden; dat bijgevolg de bijkomende vraag rijst in hoeverre het niet bekend zijn van de betrokken overheid met een gerechtelijk onderzoek tegen de ontslagnemende ambtenaar een onregelmatigheid uitmaakt;

2.2.5. Overwegende dat de verwerende partij zich bezwaarlijk op haar eigen onwetendheid dienaangaande kan beroepen, vooral nu verzoeker behoort tot de gerechtelijke politie en verbonden is aan het parket zelf bij de rechtbank waar een gerechtelijk onderzoek tegen hem zou zijn ingesteld; dat het bevreemdend voorkomt dat de verwerende partij dat laatste eerst via de pers vernomen heeft; dat zodoende de verwerende partij zich ook niet louter op haar eigen onwetendheid beroept, doch aanvoert dat het verzoeker toekwam haar in te lichten en dat, door zulks niet te doen, verzoeker met bedrieglijk inzicht heeft gehandeld; dat, inderdaad, alleen indien hij bedrieglijk heeft gehandeld aangenomen zou kunnen worden dat de ingetrokken handeling aangetast was door een onregelmatigheid die aan verzoeker toe te schrijven is, aangezien hij op het stuk niet geacht moet worden meer te weten dan zijn oversten;

2.2.6. Overwegende dat bedrieglijk inzicht niet wordt vermoed; dat, daargelaten de vraag of het bewijs van een bedrieglijk inzicht van de kant van verzoeker louter volgt uit het feit dat verzoeker op de hoogte was van het gerechtelijk onderzoek en hij dat heeft verzwegen toen hij zijn ontslag indiende, ook dan van bedrieglijk inzicht enkel sprake kan zijn indien verzoeker op 15 juni 2000, zijnde de dag waarop hij zijn ontslag indiende, van het bestaan van dat onderzoek op de hoogte was; dat verzoeker zulks steeds heeft ontkend; dat zijn stelling op dat stuk des te aannemelijker voorkomt daar ook zijn hiërarchische meerderen er niet van op de hoogte bleken te zijn en verzoeker zelfs tot op de dag van vandaag nog nooit is ondervraagd, noch door een onderzoeksrechter, noch door een parket-magistraat, noch door een andere politieambtenaar belast met het onderzoek; dat de verwerende partij dat niet ontkent; dat zij, ook nadat de uitvoering van de bestreden beslissing werd geschorst, geen gegevens heeft verstrekt om aan te tonen dat verzoeker wel degelijk kennis had van dat gerechtelijk onderzoek op het ogenblik dat hij zijn ontslag indiende; dat daarenboven noch de krantenknipsels die de rechtstreekse aanleiding vormden voor het bestreden intrekkingsbesluit, noch de fax van 1 augustus 2000 van de procureur-generaal, waarbij deze het voorstel tot intrekking van het ontslag gunstig adviseert, noch het bestreden besluit zelf hiervan op enigerlei wijze gewag maakten; dat de op 23 augustus 2000 door verzoeker afgelegde verklaring tenslotte, dat hij bij het indienen van zijn ontslag geenszins op de hoogte was van het bestaan van een gerechtelijk onderzoek, zonder enige opmerking door de procureur-generaal aan de verwerende partij werd bezorgd; dat, ten slotte, de verklaring welke verzoeker voor zijn verzoek tot ontslagverlening verstrekt, niet ongeloofwaardig klinkt;

2.2.7. Overwegende derhalve dat het ingetrokken ministerieel besluit niet door een zodanige onregelmatigheid was aangetast dat de verwerende partij het kon intrekken; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

Het ministerieel besluit van 1 augustus 2000 houdende intrekking van het ministerieel besluit van 10 juli 2000 waarbij aan Pierre DELILEZ ontslag wordt verleend uit zijn ambt van gerechtelijk afdelingsinspecteur bij het parket bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, wordt vernietigd.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes mei 2000 en twee, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	Th. VAN RAEMDONCK,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

Th. VAN RAEMDONCK. **J. DE BRABANDERE.**